

РЕШЕНИЕ

№ 20295

гр. София, 12.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 85 състав, в
публично заседание на 02.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Биляна Икономова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **4897** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84 и следващите от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на С. А. А., гражданин на С., против Решение № 2379/10.03.2025 г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет /МС/.

Изложени са твърдения за незаконосъобразност на оспореното решение. Същото било постановено при допуснати съществени процесуални нарушения, в противоречие с материалния закон. Нарушени били разпоредбите на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Не било изследвано обстоятелството относно местоживеенето в С. и региона на страната, в който евентуално би бил върнат жалбоподателят. Не били съобразени предвижданията на Решение на СЕС по дело С-465/07. В страната продължавали сражения в резултат от активната гражданска война. Били налице основателни опасения за живота и сигурността му, както и реалната възможност да бъде принудително мобилизиран в сирийската армия. Моли за отмяна на акта.

В съдебно заседание жалбоподателят С. А. А., редовно призован, се явява лично и се представлява от адв. А., назначен по делото за процесуален представител във връзка с допуснатата правна помощ.

Жалбоподателят заявява, че градът, в който живее, се намира на турско-сирийската граница, като районът подлежи на турски бомбардировки, защото там били повече кюрди, каквато била и майка му. Твърди, че кюрдите имат система за задължителна военна служба за всички млади хора, а той не искал да ходи. Единият му брат бил избягал в Л., след което правителството го хванали и го обвинили като терорист. Другите му братя бягали или се криели също. Неговите родители и сестри живеели в Л., като напуснали С. преди падането на стария режим, преди падането на Б. А.,

тъй като в населеното място, където живеели имало нападения срещу цивилни лица. Жалбоподателят искал да остане в България и поради това търси закрила.

Процесуалният му представител поддържа изложеното жалбата, като моли да бъде отменено решението на Председателя на ДАБ при МС. При разглеждане на бежанската история на жалбоподателя не била отчетена реалната ситуация в страната по произход. Акцентираща, че справките, цитирани в административния акт – от 10.01.2025 г. и от 24.01.2025 г., били изготвени месец и половина преди постановяването му, както и, че в самата страна има война с продължителност повече от десет години, дори и след падането на режима на Б. А.. Не била извършена индивидуална оценка на риска при случай на връщането на бежанеца в страната му по произход. Моли решението да бъде отменено, преписката - върната за ново произнасяне.

Ответникът Председател на ДАБ при МС, редовно призован, не се явява. Чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата. Чуждият гражданин не отговарял на условията на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Твърди, че справките били изготвени от Дирекция „Международна дейност“ в съответствие с методология на Агенцията на ЕС за убежището, като държавните експерти се позовавали на два или повече достоверни източници. Изготвена била справка от 19.05.2025 г. относно актуалната обществено-политическа ситуация в С., като относно отбиване на редовна военна служба и мобилизацията нямало промяна при фактите и обстоятелствата. По изложените съображения моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав, като обсъди твърденията на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 23.08.2024 г. С. А. А. от С. е поискал международна закрила в Република България. Кандидатът е регистриран като от държавните експерти С. /собствено/ А. /бащино/ А. /фамилно/ от мъжки пол, [дата на раждане] в С., адрес – [населено място], обл. Х., ЛНЧ [ЕГН], етническа принадлежност – арабин, религия: мюсюлманин сунит, семейно положение – неженен.

На 03.09.2024 г. е проведено интервю със С. А. А.. Напуснал С. за Турция нелегално с трафикант около 04.08.2024 г., където останал около 4 дни. Преминал в България нелегално на 08.08.2024 г., със стълба през теленото ограждение, бил в гората 4 дни, след което дошъл трафикант и го закарал в С.. Трафикантът го оставил, след което А. тръгнал за лагер, но дошла полицията, закарала го в районното, след това в Б. и накрая дошъл в лагера. Целта му била да стигне България. Не бил арестуван или осъждан, не е имал проблеми заради етническа или религиозна принадлежност. Не членувал в религиозна организация. Живял в [населено място] и от там напуснал С.. Имало представители на Ч. кръст, но не бил взимал нищо от тях. Не бил женен. Родителите му, тримата му братя и петте му сестри живеели в Х.. Чужденецът учил до трети клас, работил като овчар. Не бил отбил военна служба. Не членувал в политическа партия или въоръжена групировка. Нито бил влизал в отношения с армията или полицията, нито с групировките. Напуснал С. заради войната. Войната, кюрдите и режимът водели военни действия, като кюрдите насилва вземали войници, отвличали момчета, за да служат при тях. През нощта нямало сигурност заради групировките. Твърди, че ако го задържат, ще трябва да служи. Стоял скрит в дома си и не излизал. Бил виждал как се сражават, стрелят, а негови приятели загинали в стрелба. Кюрдите управлявали Х., но имало и представители на режима. Всяка седмица се случвали инциденти, слагали постове и проверявали всеки, който минава. Вземали от хората превозни средства, гонели ги по улиците с мотоциклети с висока скорост. Съседът му

починал след гонитба с мотор, за което поели отговорност кюрдите. Близките му не напуснали С., тъй като нямало как да платят на трафиканта, нямали пари. Поради липсата на пари той напуснал по-късно. Нито той, нито семейството му били пострадали, но се страхували, че къщата им може да бъде разрушена. Спрямо него или семейството му не били отправяни заплахи, нито оказвано насилие. Не искал да се върне в С. заради войната и заплахата за живота му. Заявява, че ако се върне, ще го вземат войник за 1 г. и 6 месеца, а и допълва, че С. била разрушена.

Представени са доказателства за удължаване срока на административното производство.

По подробно изложени съображения и предвид справки от 29.01.2025 г., 03.02.2025 г. и МД-02-12 на Дирекция „Международна дейност“ към ДАБ на МС относно Сирийска арабска република с Решение № 2379/10.03.2025 г. Председателят на ДАБ при МС отказва да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на С. А. А..

Решението е връчено на адресата му на 02.05.2025 г.

При така установеното от фактическа страна Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Подадена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол, от активно легитимирано лице - адресат на акта и засегнат неблагоприятно от него, в указания 14-дневен срок съгласно чл. 84, ал. 3 ЗУБ.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

На първо място, оспореното решение е издадено от компетентен административен орган - председателят на ДАБ при МС на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 ЗУБ, в установената писмена форма, поради което не са налице основания за прогласяване на неговата нищожност по смисъла на чл. 168, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК, съответно – за отмяна по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 АПК.

На второ място, производството за предоставяне на международна закрила е образувано с регистрирането на С. А. А. като чужденец по подадена от него молба за международна закрила /чл. 68, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 4, ал. 2 ЗУБ/. Изискано е становище от ДАНС съгласно чл. 58, ал. 10 ЗУБ. В действителност това становище е задължително за органа, който действа в условията на обвързана компетентност, но в случаите, в които се възразява да бъде предоставена международна закрила за чужденец, който представлява заплаха за националната сигурност. Подобно възражение не е обективизирано. Следователно, при произнасяне по постъпилата молба органът изследва именно наличието на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 ЗУБ, обективизирано в оспорения акт. Проведено е интервю, в хода на което се посочват от молителя факти и обстоятелства във връзка с подадената молба, като на същия е предоставена и възможност да даде подробни обяснения. По време на интервюто, проведено в присъствието на интервюиращия орган и преводач /чл. 63а, ал. 6 ЗУБ/ и удостоверено с подписите на същите /чл. 63а, ал. 9 ЗУБ/, е съставен протокол /чл. 63а, ал. 3 ЗУБ/, в който е отразено, че молителят е изложил всички причини, поради които е напуснал страната си и не желае да се върне в нея, като същият се подписва под изявлението, че няма какво да добави към казаното, че текстът е преведен на разбираем за него език и не са съществували комуникативни пречки, както и, че добре разбира смисъла на написаното и няма възражения по него /чл. 63а, ал. 9 ЗУБ/.

Интервюиращият орган обективно и безпристрастно е изготвил становище, представено на Председателя на ДАБ за вземане на решение /чл. 74, ал. 1 ЗУБ/. Молбата за предоставяне на международна закрила е разгледана от Председателя на ДАБ индивидуално, обективно и безпристрастно, извършена е преценка за предоставяне на статут на бежанец, разгледана е необходимостта от предоставяне на хуманитарен статут /чл. 73 ЗУБ/. Взето е решение, с което на молителя С. А. А. се отказват статут на бежанец и хуманитарен статут /чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4

ЗУБ/.

Съдът констатира, че в действителност е налице разместване на имената на молителя – бащино и фамилно, които, обаче, се извеждат като изрично вписани в оспорения административен акт - А. /бащино/ и А. /фамилно/, както и от представената по делото административна преписка. Не е налице грешка, която да опорочи волята на административния орган, доколкото по безспорен начин се индивидуализира лицето чужденец, подало молба за международна закрила и жалба срещу индивидуален административен акт, който е неблагоприятен за него.

Формира се извод, че не са допуснати процесуални нарушения, от категорията на съществените, които да ограничават правото на защита на лицето - С. А. А., и предпоставка за отмяна на оспорения административен акт съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 АПК.

На трето място, следва да се извърши преценка за законосъобразността на акта – издаден ли е той в съответствие с материалния закон и неговата цел /чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 4-5 АПК/.

1. Извършена е от компетентния орган преценка на всички факти, сочени като осъществени от молителя, и писмените доказателства, представляващи административна преписка по издаването на акта, като е изследван въпросът следва ли да бъде предоставен статут на бежанец.

Съгласно чл. 8, ал. 1 ЗУБ „статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея“. Без значение е обстоятелството дали чужденецът принадлежи към тези раса, религия, националност, социална група, или изразява политическо мнение, които са в основата на преследването /чл. 8, ал. 2, изр. Първо ЗУБ/. В конкретния случай С. А. А. не е обосновал твърденията си за осъществено спрямо него преследване поради някоя от причините по чл. 8, ал. 1 във връзка с ал. 4 ЗУБ. Не се констатира и, че на същия са нарушени основни права или е осъществена съвкупност от действия, които да доведат до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество и повторяемост. Молителят не заявява да е преследван поради етническата си принадлежност в страната по произход. Не са заявени от него конкретни обстоятелства, от които да се направи извод, че самата принадлежност към религиозната група е достатъчно основание за опасения от преследване. Не представлява основание и заявеният факт в хода на проведеното интервю, че не е отбил военна служба. С оглед разпределената доказателствена тежест молителят е следвало да докаже както в административното, така и в съдебното производство, че е призван да служи в армията и кога се е случило това, вкл. и, че именно резултат от призоваването е напускането на С.. В случая жалбоподателят не е представил доказателства, удостоверяващи подобни твърдения, нито твърденията, че след завръщането му ще бъде мобилизиран. Молителят не е бил осъждан, арестуван или политически ангажиран. Не може да се обуслови извод за осъществено спрямо молителя преследване по смисъла на чл. 8, ал. 4 ЗУБ или действия по преследване по смисъла на чл. 8, ал. 5 ЗУБ от някой от субектите по чл. 8, ал. 3 ЗУБ, при това в държавата му по произход.

Действително след напускане на държавата си по произход са настъпили значими за политическата сцена и местното население събития, но от същите не може да се обосноват опасения от преследване конкретно за жалбоподателя. Липсват данни, че е извършена от чужденеца дейност след отпътуването му, която може да обоснове опасения от преследване. Действията на молителя изцяло и единствено са насочени към получаване на международна закрила. Напускането на С. заради войната, а впоследствие и на Турция, е напълно оправдана житейска ситуация, но то е обусловено от причини от личен характер, а не от такива, предпоставящи предоставяне на международна закрила.

Следва да се акцентира и върху изявленията на С. А. А., дадени пред интервюиращия орган, от които се обуславя извод, че доброволно, по собствено желание е напуснал С.. Молителят не изразява намерения за завръщане в С.. Предвид това и доколкото лицето е преминало нелегално границата между България и Турция, то се обезпечава извод, че нежеланието му да се върне в държавата по произход не е обосновано от причини за основателно опасение от преследване по смисъла на чл. 8, ал. 6 ЗУБ.

Доколкото не се установява да е осъществено спрямо жалбоподателя преследване, то не се изследва дали закрилата срещу него въобще може да бъде предоставена от държавата, партии или организации, вкл. международни организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия по смисъла на чл. 8, ал. 7 от ЗУБ. Доколкото не се установява да е осъществено спрямо жалбоподателя преследване, то не се изследва дали има част от държавата по произход, в която чужденецът да може сигурно и законно да пътува и да получи достъп, както и да се установи там по смисъла на чл. 8, ал. 8 ЗУБ.

Правилно е формиран от административния орган извод, че искането на чужденеца за предоставяне на международна закрила /статут на бежанец/ следва да бъде отхвърлено като неоснователно /чл. 75, ал. 1, т. 2 ЗУБ/.

2. Извършена е при това от компетентния орган и преценка на всички факти, сочени като осъществени от молителя, и писмените доказателства, представляващи административна преписка по издаването на акта, относно въпроса следва ли да бъде предоставен хуманитарен статут.

Съгласно чл. 9, ал. 1 ЗУБ „хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като:

1. смъртно наказание или екзекуция, или
2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или
3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.“.

Не се доказва в конкретния случай реална опасност от тежки посегателства спрямо С. А. А. като изброените в чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Изрично е заявено от молителя, че същият не е бил арестуван или осъждан в страната си по произход /чл. 9, ал. 1, т. 1 ЗУБ/. Не се установява, че той е бил подложен на посегателство /физическо или психическо/ по смисъла на чл. 3 „Забрана за изтезания“ от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи /чл. 9, ал. 1, т. 2 ЗУБ/. По отношение на предпоставките да се предостави хуманитарен статут съгласно чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ бежанската история се изследва с оглед Решение от 17 февруари 2009 г. на Съда на Европейския Съюз по дело С-465/07, по тълкуването и прилагането на член 15, буква „в“ от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно преценката за силата на степента на безогледно насилие. С т. 39 от решението на СЕС се въвежда обратно пропорционална връзка между засягането на личните интереси на търсещия закрила и степента на безогледно насилие, изискуема, за да се предостави такава закрила. Доколкото личната бежанска история на жалбоподателя се характеризира с липса на каквито и да били основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, то толкова по-висок би следвало да е интензитетът на безогледно насилие в страната му. Видно от оспореното решение в страната по произход С. се наблюдава съществена промяна в политическата и икономическата ситуация в посока подобряване на условията на живот и безопасност, като се акцентира върху влиянието на

ВКБООН, върху липсата на вътрешен или международен въоръжен конфликт на цялата територия на С., както и, че посочените в справките инциденти са спорадични актове на насилие, не могат да предизвикат масов ефект и насилието не можело да се определи като безогледно. Към датата на подаване на молбата за закрила и проведеното интервю не са налице основания по чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ /не се сочи от молителя осъществяването на конкретни военни действия, нито от него са представени доказателства, удостоверяващи осъществяването на такива, така че да се формира извод за наличие на причинно-следствена връзка между тези военни действия и напускането на страната по произход/, поради което и оспореният акт е издаден с оглед установената от органа фактическа обстановка /чл. 142, ал. 1 АПК/. Действително, преди датата на издаване на акта, а и към настоящия момент, са налице данни за промяна в обстановката в С., но молителят, въпреки че се яви в съдебно заседание, за да разкаже бежанската си история, не заяви по какъв начин тези нови факти по смисъла на чл. 142, ал. 2 АПК конкретно за него като личност представляват реална опасност съгласно чл. 9, ал. 3 ЗУБ. Липсата на стабилност и яснота какво ще се случи в следващия ден е напълно естествена последица от осъществилите се събития, която би предизвикала безпокойство у молителя, но в случая е невъзможно да се установи как настъпването ѝ пряко ще рефлектира върху неговата правна сфера. Не се установява и по безспорен начин, че част от семейството му действително е напуснало С. и е заминало за Л.. Не без значение е обстоятелството, че въпреки опита си да обясни каква всъщност е неговата бежанска история, бежанецът не успя да докаже осъщественото спрямо него и неговото семейство безогледно насилие по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ, доколкото той е напуснал С. месеци преди падането на режима на Б. А., а семейството му /родителите и сестрите му/ са напуснали С. /единствено по негови твърдения/ едва след падането на режима на Б. А.. Причината за напускането на С. не може да се изведе. Поставя се въпросът защо чужденецът не се е върнал в С. след падането на режима на Б. А., ако по време на неговото управление той действително е приемал, че спрямо личността му е налице безогледно насилие и съществува заплаха за здравето и живота му именно поради това управление. Отделно, чужденецът не успя да докаже, че отказът за връщането му в С. при новото управление е обусловен именно от реална опасност за живота и личността му, следствие на събития, настъпили, след като е напуснал държавата си по произход /чл. 9, ал. 3 ЗУБ/.

Не се установява, че оттеглянето от власт или свалянето на досегашния президент Б. А. променя положението в С. в негативен аспект, доколкото от информацията от общодостъпни източници става ясно, че смяната на властта не е довела до налагане или прилагане на смъртни наказания или екзекуции, или на изтезания, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилни лица поради безогледно насилие. Напротив, засега тенденциите за общото положение в С. са по-скоро положителни. В някои медии се публикуват и материали за милиони сирийци, намиращи се извън страната си, които са изразили желание да се завърнат в родината си след свалянето на президента Б. А.. Съобщава се и за редица страни, сред които САЩ, Великобритания, Франция, Турция, Катар, които осъществяват контакти с новата власт, като е налице явно изразяване на воля на редица водещи държави по света за установяване на трайни отношения с новите лидери на страната по произход на жалбоподателя. В редица източници се появиха и данни, че Европейският съюз обсъжда спиране на санкциите срещу С., свързани с енергетиката и транспорта, че Министерството на отбраната на САЩ е започнало разработване на планове за изтегляне на всички американски войски от С., както и, че от страна на Турция е направено изявление за превръщането на С. в стабилна и мирна страна, което ще бъде в интерес на всички в региона, за да се гарантира, че процесът на преход е приобщаващ и основан на върховенството на закона. От изявленията на лидерите на водещите

държави в света се формира обща цел борбата срещу тероризма и справяне с тежката хуманитарна криза, като Германия предвижда значителен бюджет за подпомагане, вкл. чрез агенции на ООН и неправителствени организации, за възобновяване на къщи и разчистване на отломки и развалини, вкл. и за осигуряване на краткосрочна работа на вътрешно разселени лица, за възстановяване на училищата, за осигуряване на психологическа и социална подкрепа за травмирани деца.

На фона на тези новини от редица медии се съобщава и за военната намеса в С. от страна на И.. В тази връзка следва да се подчертаят категоричните, според някои медии, заявки на И., че целта на армията ѝ е единствено унищожаване на тежки оръжия, намиращи се в С. с цел да не попаднат в ръцете на екстремисти. Не са налице информация или данни, които да сочат, че цел на тази военна офанзива е мирното население на С.. От множество журналистически материали за тази военна интервенция става ясно, че цели на армията на И. са военни обекти, които биха могли да бъдат използвани срещу народа на С. или израелския народ, вкл. и, че според официалните изявления намесата на И. е временна.

Горното се потвърждава и от представената справка вх. № МД-02-262 от 19.05.2025 г., изготвена от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ при МС, видно от която сирийският президент обявява преходно правителство, назначавайки двадесет и трима министри в нов разширен и приобщаващ кабинет, което било декларация за съвместната воля за изграждане на нова държава; посочен е броят сирийски бежанци - 481 730, завърнали се в С., като има данни и за около 1 186 147 вътрешно разселени лица, които са се завърнали в домовете си; ВКБООН и партньорите продължавали да осигуряват основни услуги чрез разпределяне на нехранителни и основни хуманитарни стоки, осъществява се подкрепа чрез психологическа първа помощ, сесии за психично здраве, социално осигуряване; анализира се поведението на САЩ спрямо С.. В този смисъл не представляват въоръжен вътрешен или международен конфликт спорадичните сблъсъци в райони на С., за които сочи справката, вкл. и атентатите, престъпността и други дейности на насилие, за които има данни, тъй като те не биха могли да се определят по своя характер, интензитет и териториален обхват като представляващи самостоятелно основание за предоставяне на хуманитарен статут на жалбоподателя, вкл. и с оглед неговата бежанска история. Налице са и данни, че закрилата срещу тежки посегателства може да бъде предоставена от държавата, партии или организации, включително международни организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия съгласно чл. 9, ал. 4 ЗУБ.

Анализът на сигурността в страната по произход на чуждия гражданин е извършен въз основа на представените и обсъдени от административния орган справки за актуалната обстановка в страната на произход от 29.01.2025 г., 03.02.2025 г. и МД-02-12, които представляват официални документи, чиято материална доказателствена сила по смисъла на чл. 179, ал. 1 ГПК не е оборена. Не е оборена и материалната доказателствена сила на приетите в открито съдебно заседание като писмени доказателства справки от 19.05.2025 г., 14.03.2025 г. и 03.04.2025 г. /последните две, от които ще бъдат обсъдени по-долу/. Не са налице никакви данни или доказателства, които да опровергават по съдържание информацията в изготвените справки, които се изготвят от Дирекция „Международна дейност“ и включват обща географска, политическа, икономическа и културна информация, както и информация за правната уредба и за спазването на правата на човека, както и за сигурните държави по произход, за третите сигурни държави, за кризисните райони и за бежанските потоци. Още повече и, че в тези справки са цитирани независими източници на информация, вкл. и чрез посочване на интернет-страници, в които се съдържа таи информация.

Ситуацията в С. е овладяна до степен, която да осигури приемливо ниво на сигурност за гражданите, налице е възможност за вътрешно разселване и спокойно пътуване, като за

последното показателен е фактът на съществуващи немалко вътрешно разселени лица в С., желанието на сирийци, напуснали страната си да се завърнат в нея, както и положителните засега сигнали в поведението на новите сирийски власти. От съдържанието на справките и от общодостъпната информация от други източници става ясно, че дори и да се приеме, че е налице въоръжен конфликт в С., то същият явно, на първо място, не е повсеместен, и на второ – не е насочен пряко към мирните граждани на тази страна, поради което се следва неприложимост на разрешенията, дадени в решенията по дело С-465/07, дело С-285/12 на СЕС и по дело С-406/22 на СЕС. Не може да се счита, че със самото си присъствие в родния си край или в друго населено място молителят ще бъде изложен на тежки заплахи срещу живота или личността му поради безогледно насилие, породено от въоръжения конфликт.

Въпреки че административният орган е формирал волята си въз основа на различна от установената към момента фактическа обстановка, по аргумент от чл. 142, ал. 2 АПК, с оглед изложеното по-горе и предвид личната бежанска история на жалбоподателя, съдът приема, че правилно искането на чужденеца за предоставяне на международна закрила /хуманитарен статут/ е отхвърлено като неоснователно /чл. 75, ал. 1, т. 4 ЗУБ/.

3. Липсват предпоставки за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 ЗУБ, а именно – член от неговото семейство по смисъла на легалната дефиниция на § 1, т. 3 ДР ЗУБ да има предоставена международна закрила, нито с оглед разпределената доказателствена тежест се сочат доказателства от страна на жалбоподателя, въз основа на които да се опровергае горното твърдение.

Основание за предоставяне на хуманитарен статут не представлява тежката хуманитарна криза в С. и района, тъй като не попада в обхвата на понятието други причини от хуманитарен характер по чл. 9, ал. 8 ЗУБ. Под „други причини от хуманитарен характер“ по смисъла на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ се има предвид не всяка причина независимо от нейното естество, а хипотезата урежда останалите случаи, различни от изрично предвидените в ал. 1, въз основа на които да се установява същата по интензивност реална опасност от тежки посегателства срещу личността на чужденеца при завръщането му в държавата по произход. В конкретния случай такива не се изтъкват.

4. Предвид горното за **С. А. А.** не е приложим принципът за забрана за връщане по чл. 4, ал. 3 ЗУБ.

Не се опровергава по делото, че Турция, през която е премила молителят, вече не попада в обхвата на понятието „трета сигурна страна“ по смисъла на § 1, т. 9 ДР ЗУБ.

Следва да се добави и, че **С. А. А.** доброволно е напуснал С., за да се засели другаде, от желание за промяна и причини от личен характер, което го прави мигрант, а не бежанец, съгласно глава II, § 62 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от службата на Върховния комисар на Организацията на обединените нации.

Жалбоподателят, доколкото твърди, че е избягал от военна служба и неприязън към военни действия, то той не е бежанец по смисъла на глава V от цитирания Наръчник. Същият не сочи други значими за него мотиви да напусне или да остане извън страната си, нито такива, които се покриват с определението за основателни опасения от преследване, за да се приеме, че попада сред изключенията за предоставяне на статут на бежанец, посочени в глава V от цитирания Наръчник. Този извод не се променя от представената по делото справка вх. № МД-02-160 от 14.03.2025 г., видно от която се установява, че в С. се обявява амнистия за всички военни, приети на служба в сирийските въоръжени сили при режима на Б. А., че животът на войниците е в безопасност и те не трябва да бъдат нападани, че представители на бившия сирийски режим продължават да се помиряват и да уреждат статута си с временното правителство на страната; че

военният персонал, призован за задължителна служба, се явява в центрове за уреждане на статута си, като следва да се допълни и, че в общодостъпните източници не се съдържат данни за новообранци от сирийската армия, които биват изпращани в конфликтни зони, където се водят военни действия. Този извод не се променя и от представената по делото справка № МД-02-194 от 03.04.2025 г., видно от която Президентът на временното правителство е обявил премахване на задължителната военна служба, а последната е станала доброволна, като са посочени условията, на които трябва да отговарят кандидатите.

Съдът е длъжен да отбележи, съобразявайки промяната в политическата и икономическата обстановка в С. от началото на месец декември 2024 г., че Агенцията за бежанците на ООН очаква завръщането на един милион сирийски бежанци в страната през първите шест месеца на 2025 г., като в действителност обаче призовава държавите да се въздържат от принуждаване на тези сирийски бежанци да го направят. В този смисъл, дори и съдът да възприеме позицията на ВКБООН, касаеща действията на държавите спрямо сирийските бежанци, игнорирайки събитията от началото на месец декември 2024 г., с оглед бежанска история на жалбоподателя и липсата на конкретни факти и обстоятелства, които да могат да бъдат приети за основания за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8 от ЗУБ и на хуманитарен статут по чл. 9 от ЗУБ, подкрепени с допустими, необходими и относими доказателства, се формира извод, че с твърденията си в случая молителят цели получаването на международна закрила единствено по лични причини.

Заключение: оспореното решение е законосъобразно издаден административен акт, поради което и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

На основание чл. 172, ал. 2 АПК, чл. 85, ал. 4 във връзка с чл. 84, ал. 3 ЗУБ **Административен съд София-град. Първо отделение. 85-и състав**

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на **С. А. А.**, гражданин на С., против Решение № 2379/10.03.2025 г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, подадена в 14-дневен срок от съобщаването му на страните до Върховен административен съд на Република България, чрез Административен съд София-град.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на основание чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: